BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA
Broj: 127 0 Rs 082108 25 Rs
Banovići, 20.05.2026. godine

Općinski sud u Banovićima, sudija Sanela Čajić, u pravnoj stvari tužitelja tužitelja S. B., zastupan po punomoćniku Ševkiji Šehić, advokatu iz Živinica, protiv tuženog RMU „Banovići“ DD Banovići, ul. Armije BiH br. 52, zastupan po punomoćnici M. H., zaposlenici tuženog, radi naknade štete zbog tjelesne povrede i narušavanja zdravlja, vsp.1.000,00 KM, dana 21.04.2026. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja, kao i punomoćnika tuženog, zaključio je glavnu raspravu, a dana 20.05.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime manje plaće koju ostvaruje na drugom radnom mjestu uslijed povređivanja na radu i gubitka radne sposobnosti za period od 01.07.2023. godine pa 31.12.2025. godine isplati novčani iznos od 4.142,1367 KM i to:

- za juli 2023. godine iznos od 102,63667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2023. godine, pa do isplate,
- za avgust 2023. godine iznos od 266,95667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2023. godine, pa do isplate,
- za oktobar 2023. godine iznos od 241,36 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2023. godine, pa do isplate,
- za januar 2024. godine iznos od 151,93667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2024. godine, pa do isplate,
- za mart 2024. godine iznos od 231,21667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2024. godine, pa do isplate,
- za april 2024. godine iznos od 182,30333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2024. godine, pa do isplate,
- za maj 2024. godine iznos od 72,096667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2024. godine, pa do isplate,
- za juni 2024. godine iznos od 212,74333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2024. godine, pa do isplate,
- za juli 2024. godine iznos od 390,07667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2024. godine, pa do isplate,
- za septembar 2024. godine iznos od 188,57 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2024. godine, pa do isplate,
- za oktobar 2024. godine iznos od 258,99 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2024. godine, pa do isplate,
- za decembar 2024. godine iznos od 39,453333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2025. godine, pa do isplate,

- za januar 2025. godine iznos od 60,896667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2025. godine, pa do isplate,
- za februar 2025. godine iznos od 36,016667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2025. godine, pa do isplate,
- za mart 2025. godine iznos od 310,26333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2025. godine, pa do isplate,
- za april 2025. godine iznos od 259,06333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2025. godine, pa do isplate,
- za juni 2025. godine iznos od 96,813333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2025. godine, pa do isplate,
- za juli 2025. godine iznos od 262,42333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2025. godine, pa do isplate,
- za septembar 2025. godine iznos od 182,48333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2025. godine, pa do isplate,
- za oktobar 2025. godine iznos od 44,516667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2025. godine, pa do isplate,
- za novembar 2025. godine iznos od 85,076667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2026. godine, pa do isplate,
- za decembar 2025. godine iznos od 466,24333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2026. godine, pa do isplate,

kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.780,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude, pa do isplate, a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja

O b r a z l o ž e nj e

Tužitelj je putem punomoćnika, dana 19.02.2025. godine podnio ovom sudu tužbu, radi naknade štete zbog tjelesne povrede i narušavanja zdravlja, precizirajući da je tužitelj od 1999. godine zaposlenik kod tuženog, kada je prema Ugovoru o radu broj: … od 16.07.1999. godine i zasnovao radni odnos. Nadalje u tužbi se navodi da je po ugovorima o radu koji su egzistirali u periodu od 2000. godine do 2008. godine, tužitelj obavljao poslove i radne zadatke na radnom mjestu „Utovarač u jami“ i „Radnik na provjetravanju-kopač“, dok je prema Ugovoru od radu, koji je zaključen 27.09.2010. godine, raspoređen na poslove i radne zadatke „II kopač na održavanju jamskih prostorija i provjetravanju“, kao i da je dana 01.10.2012. godine, obavljajući poslove i radne zadatke „II kopača na održavanju jamskih postrojenja i provjetravanja“ u rudniku „Podzemna eksploatacija uglja“, na koje radno mjesto je raspoređen od strane neposrednog rukovodioca, pretrpio povredu na radu, iz kojeg razloga je kod tužitelja utvrđena invalidnost II kategorije, kao i pravo raspoređivanja, odnosno pravo na zaposlenje na drugom odgovarajućem radnom mjestu, a koje radno mjesto ne iziskuje rad u jami, kontinuirano stajanje i hodanje pri radu, kao i pravo na odgovarajući naknadu počev od 12.09.2013. godine. U tužbi tužitelj opisuje i način nastanka nezgode, na način da je tužitelj zajedno sa nekoliko radnih kolega u jami vršio zamjenu višestepene pumpe broj 1., težine oko 1.200,00 kg, kojom prilikom je korištena ručna dizalica lančara, koja se koristi na način da se prethodno okači o stropnu gredu pomoću lanaca, koji je

osiguran vijkom, kao i da je u momentu spuštanja višestepene pumpe došlo do pucanja vijka, kao i pada višestepene pumpe, koja je udarila tužitelja u lijevu nogu, uslijed čega je isti pretrpio teške tjelesne povrede. U tužbi se potom navodi da tužitelj ničim nije doprinio nastanku opisane situacije, tako da je u postupku pred Općinskim sudom u Banovićima broj: 127 0 Rs 055886 14 Rs, pravosnažnom presudom utvrđeno da je tuženi obavezan tužitelju naknaditi nematerijalnu štetu povodom opisanog događaja, kao i da u konkretnoj pravnoj stvari ne postoji doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja. U vezi sa prethodno istaknutim tužitelj smatra da nije sporna aktivna legitimacija i pravni osnov tužbenog zahtjeva. Nadalje, tužitelj ukazuje da je uslijed povređivanja kod tužitelja utvrđena djelimična nesposobnost za rad, zbog čega nije u mogućnosti obavljati poslove koje je obavljao do momenta povređivanja, kao i da isti nema nikakvu mogućnost daljeg napredovanja, usavršavanja i razvijanja zbog čega u odnosu na uporedne uposlenike, radne kolege prima znatno manji novčani iznos na ime naknade plaće, ukazujući da je odredbama člana 195. ZOO, predviđeno da je osoba koja drugom nanese tjelesnu povredu ili mu naruši zdravlje i ako povrijeđeni zbog potpune ili djelimične sposobnosti gubi zaradu ili su mu potrebe trajno povećane, ili su mogućnosti njegovog daljnjeg razvijanja i napredovanja uništene ili su smanjene, dužna je povrijeđenom isplatiti rentu kao naknadu za štetu, iz kojih razloga je tužitelj i podnio tužbu radi materijalnog obeštećenja (rente) radi manje plaće koju ostvaruje na drugom radnom mjestu uslijed povređivanja, a koji postupak je pravosnažno okončan, navodeći i to da je pravosnažno utvrđeno da bi tužitelj napredovao i na radno mjesto „I kopača“ kao i ostale radne kolege, odnosno 01.04.2015. godine, po kom osnovu je tužitelju dosuđena renta zaključno sa decembrom 2017. godine. Tužitelj potom navodi da tuženi i u narednom periodu tužitelju nije isplaćivao rentu, iz kojeg razloga je tužitelj kod ovog suda pokrenuo i vodio postupak u kojem je obuhvaćen period od 01.07.2007. godine do 31.03.2022. godine, a koji je okončan pravosnažnom presudom, koja izrekom obavezuje tuženog da tužitelju isplati iznos od 6.976,497 KM. Nadalje tužitelj naglašava da je i za period od 01.04.2022. godine do 30.06.2023. godine, vodio postupak koji je okončan nepravosnažnom presudom ovog suda broj: 127 0 Rs 079709 23 Rs, kojom je tužitelju dosuđeno materijalno obeštećenje, s čim u vezi tužitelj smatra da je nesporan pravi osnov tužbenog zahtjeva, naglašavajući da bi bio apsurd ponovno dokazivati da bi tužitelj napredovao na radno mjesto „I kopača“ kada i njegove uporedne kolege.

Na koncu tužitelj ukazuje da ovom tužbom zahtjeva isplatu materijalnog obeštećenja (rente), radi manje plaće koju ostvaruje na drugom radnom mjestu uslijed povređivanja na radu i gubitka radne sposobnosti za period počev od 01.07.2023. godine pa do 31.01.2025. godine, određujući visinu tužbenog zahtjeva na iznos od 1.000,00 KM, zadržavajući pravo da tužitelj konačno precizira ili preinači postavljen tužbeni zahtjev nakon provedenog zahtjeva vještačenja po vještaku finansijske struke, predlažući da sud donese presudu kojom se obavezuje tuženi da tužitelju na ime materijalnog obeštećenja (rente), radi manje plaće koju ostvaruje na drugom radnom mjestu uslijed povređivanja na radu i gubitka radne sposobnosti za period počev od 01.07.2023. godine pa do 31.01.2025. godine, isplati novčani iznos od 1.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom na svako dospjelo, a neisplaćeno potraživanje i to od dana dospijeća pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka, sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do isplate, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tuženi je dana 28.03.2025. godine dostavio odgovor na tužbu u kojem aktu tuženi osporava visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, naglašavajući da je presudom općinskog suda u Banovićima broj

127 0 Rs 079709 23 Rs od 15.03.2024. godine, obavezan tuženi da tužitelju na ime materijalnog obeštećenja (rente) radi manje plaće koju ostvaruje na drugom odgovarajućem radnom mjestu, uslijed povređivanja na radu i gubitka radne sposobnosti isplati iznos od 908,58 KM, ukazujući i to da je navedena presuda nepravosnažna, tačnije da je tuženi uložio pravni lijek, a o čemu će odlučivati Kantonalni sud u Tuzli. U odgovoru na tužbu tuženi naglašava i to, da je isti i bez obzira na sudske postupke, vansudskim poravnanjem zaključenim između tuženog i tužitelja zaključio vansudsku nagodbu broj: … od 28.02.2023. godine, po kojem osnovu je tuženi tužitelju isplatio na ime neisplaćene rente za period od 01.04.2022. godine, do 31.10.2022. godine iznos od 1.617,47 KM, a od 01.11.2020. godine, tuženi tužitelju isplaćuje redovnu mjesečnu rentu u iznosu od 231,06 KM, pa ubuduće dok za to budu postojali zakonski razlozi. Tuženi ističe i to da, iako tužitelj nije potpisao vansudsku nagodbu, tuženi postupa po istoj, i vrši redovnu isplatu na ime rente tužitelju, čak i utuženom periodu, u kom razdoblju tužitelj potražuje naknadu u ovom postupku. Cijeneći naprijed istaknuto tuženi predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan.

Tokom dokaznog postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem: prvostepena i drugostepena presuda u predmetu broj:127 0 Rs 055886 14 Rs, prvostepena i drugostepena presuda u predmetu broj 127 0 Rs 065070 16 Rs, prijavu o nesreći na poslu od 02.10.2012. godine, Rješenje FZ PIO/MIO, KAS Tuzla broj: … od 26.09.2013. godine, spis Općinskog suda u Banovićima broj 127 0 Rs 077691 21 Rs i to Presude Općinskog suda u Banovićima broj: 127 0 Rs 077691 21 Rs od 07.11.2022. godine, nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Berkovac Nevrese, od 25.03.2026. godine, Presuda Općinskog suda u Banovićima broj 127 0 Rs 079709 23 Rs od 15.03.2024. godine, Žalbu tuženog broj: … od 03.04.2024. godine, Vansudske nagodbe broj: … od 28.02.2023. godine, Uplatnice od 14.03.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 01/2023 do 22.02.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 02/2023 do 20.03.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 03/2023 do 20.04.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 04/2023 do 22.05.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 05/2023 do 20.06.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 06/2023 do 21.07.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 07/2023 do 22.08.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 08/2023 do 19.09.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 09/2023 do 18.10.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 10/2023 do 18.11.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 11/2023 do 22.12.2023. godine, Spiska radnika za rentu za 12/2023 do 19.01.2024. godine, Presude Kantonalnog suda u Tuzli broj: 127 0 Rs 079709 24 Rsž od 14.04.2025. godine, Rješenja Vrhovnog suda F BiH broj:127 0 Rs 079709 25 Rev od 08.07.2025. godine, Spiska radnika za rentu od mjeseca Januara 2024 do mjeseca Decembra 2025. godine.

U završnom izlaganju punomoćnik tužitelja ističe da je tokom ovog postupka dokazano osnovanost i visina postavljenog tužbenog zahtjeva, ukazujući da su nesporne činjenice, da je tužitelj uposlenik tuženog, da je dana 01.10.2012. godine, tužitelj obavljajući poslove „II kopača“ na održavanju jamskih postrojenja i provjetravanja zadobio tjelesnu povredu, s čim je u vezi utvrđena potpuna odgovornost tuženog kao poslodavca, da je zbog te povrede tužitelj proglašen invalidom rada jer su njegove radne sposobnosti umanjene, da je raspoređen na obavljanje drugih poslova i radnih zadataka, da su njegove mogućnosti za napredovanje zbog ove povrede, a u odnosu na radno mjesto koje je ranije obavljao uništene, kao što je nesporno i to da je pravosnažnim odlukama ovog suda utvrđeno da bi tužitelj napredovao, po kojem osnovu mu je u tim postupcima priznato pravo na naknadu, na ime materijalnog obeštećenja za raniji period, kao što je također nesporno i to da je tuženi isplaćivao dio naknade i u vremenskom razdoblju u kojem tužitelj i potražuje naknadu u ovom sudskom postupku. Tužitelj ističe da je u ovom postupku sporno samo visina tužbenog zahtjeva, tačnije pitanje na koji način utvrditi visinu manje isplaćene

plaće u kojem pravcu je tužitelj ponudio primjer tri uporedna radnika, prema kojima je vještak i obračunao naknadu po prijedlogu tužiteljske strane, na temelju kojeg dokaza je tužbeni zahtjev konačno i objedinjen, precizirajući da se tužbenim zahtjevom potražuje naknada za one mjesece za koje tuženi nije izvršio isplatu naknade, u obimu koji tužitelju pripada, potražujući i zakonsku zateznu kamatu, na dospjela potraživanja. Tužitelj u pogledu istaknutog prigovora kompenzacije isplaćenog iznosa, naglašava da je članom 341. Zakona o obligacionim odnosima propisano da je preboj potraživanja isključen za potraživanja koja se ne mogu zaplijeniti, za potraživanja stvari ili vrijednosti stvari koje su dužniku date na čuvanje ili na posudbu ili koje je dužnik uzeo bespravno ili koje je bespravno zadržao, potraživanje nastalo namjernim uzrokovanjem štete, potraživanje naknade štete nanesene oštećenjem zdravlja ili uzrokovanjem smrti, kao i potraživanje koje potiče iz zakonske obaveze izdržavanja, pri tome pozivajući se na stav zauzet u odluci broj: 127 0 Rs 078685 23 Rsž, ukazujući da u konkretnome nije moguće vršiti prebijanje više isplaćenih iznosa na ime rente, koje je tuženi isplatio tužitelju u pojedinim mjesecima, budući da navedeno potraživanje i jeste upravo izgubljena zarada, kao posljedica oštećenja zdravlja, odnosno povrede na radu. Na temelju svega naprijed navedenog tužitelj predlaže da sud usvoji postavljeni tužbeni zahtjev kao osnovan u cijelosti, kao i da tuženog obaveže da tužitelju naknadi troškove postupka, i to na ime sastava tužbe u iznosu od 240,00 KM, na ime zastupanja na pripremnom ročištu dana 12.02.2026. godine u iznosu od 520,00 KM, na ime zastupanja na ročištu za glavnu raspravu dana 21.04.2026. godine u iznosu od 520,00 KM, kao i na ime uzrokovanih troškova na ime predujma vještačenja iznos od 500,00 KM, a sve prema uspjehu stranaka u postupku.

U završnom izlaganju punomoćnik tuženog navodi da je presudom Općinskog suda u Banovićima, broj: 127 0 Rs 077961 Rs od 07.11.2022. godine tuženi obavezan da tužitelju isplati određeni novčani iznos, kao razliku plaća uporednih radnika, „I kopača“ i to B. S., B. Š. i A. J., po kojoj odluci je tuženi u cijelosti postupio, zatim na da je potom na bazi zarada, tri uporedna radnika izračunao rentu, kao razliku plate, te sačinio vansudsku nagodbu broj: … od 28.02.2023. godine u iznosu od 231,06 KM, koji iznos tuženi svaki mjesec isplaćuje tužitelju, unatoč činjenici da tužitelj nije vansudsku nagodbu potpisao. Tuženi dalje naglašava da je tužitelj pred ovim sudom vodio sudski spor, osporavajući visinu dosuđene rente, a koju je tuženi obračunao i isplaćivao tužitelju na bazi uporednih radnika, koji su navedeni u samoj odluci, kao i da je konačnim ishodom odluke Kantonalni sud u Tuzli, broj: 127 0 Rs 079709 24 Rsž od 14.04.2025. godine, tužbeni zahtjev tužitelja odbijen u cijelosti, a sve iz razloga što je tuženi izvršenim uplatama mjesečnih iznosa od po 231,06 KM na ime rente, materijalnu situaciju tužitelja, u spornom periodu doveo u stanje u kojem bi se tužitelj nalazio da isti nije pretrpio povredu na radu. Nadalje tuženi naglašava da je povodom revizione odluke Vrhovnog suda FBiH, konstatovano da drugostepeni sud nije vršio procesni prijeboj isplata naknade plata u ranijem ili kasnijem periodu, nego je primjenom člana 190. Zakona o obligacionim odnosima FBiH na utvrđeno činjenično stanje, odlučio o osnovanosti tužbenog zahtjeva za naknadu materijalne štete. U vezi sa istaknutim tuženi ukazuje da je u skladu sa dostavljenim nalazom i mišljenjem, u cijelosti ispunio svoju obavezu u skladu sa članom 195. stav 2. zakona o obligacionim odnosima FBiH/RS, konstatujući i to da je tuženi više isplatio iznos od 389,14 KM, na temelju koje argumentacije tuženi predlaže da sud odbije postavljeni tužbeni zahtjev kao neosnovan u cjelosti.

Punomoćnik tužitelja je na ročištu za glavnu raspravu od 21.04.2026. godine preinačio postavljeni tužbeni zahtjev, a nakon provedenog vještačenja po vještaku ekonomske struke, a koji sada glasi "Obavezuje se tuženi da tužiocu na ime manje plaće koju ostvaruje na drugom radnom mjestu

uslijed povređivanja na radu i gubitka radne sposobnosti za period od 01.07.2023. godine pa 31.12.2025. godine isplati novčani iznos od 4.142,1367 KM i to:

- za juli 2023. godine iznos od 102,63667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2023. godine, pa do isplate,
- za avgust 2023. godine iznos od 266,95667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2023. godine, pa do isplate,
- za oktobar 2023. godine iznos od 241,36 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2023. godine, pa do isplate,
- za januar 2024. godine iznos od 151,93667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2024. godine, pa do isplate,
- za mart 2024. godine iznos od 231,21667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2024. godine, pa do isplate,
- za april 2024. godine iznos od 182,30333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2024. godine, pa do isplate,
- za maj 2024. godine iznos od 72,096667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2024. godine, pa do isplate,
- za juni 2024. godine iznos od 212,74333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2024. godine, pa do isplate,
- za juli 2024. godine iznos od 390,07667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2024. godine, pa do isplate,
- za septembar 2024. godine iznos od 188,57 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2024. godine, pa do isplate,
- za oktobar 2024. godine iznos od 258,99 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2024. godine, pa do isplate,
- za decembar 2024. godine iznos od 39,453333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2025. godine, pa do isplate,
- za januar 2025. godine iznos od 60,896667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2025. godine, pa do isplate,
- za februar 2025. godine iznos od 36,016667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2025. godine, pa do isplate,
- za mart 2025. godine iznos od 310,26333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2025. godine, pa do isplate,
- za april 2025. godine iznos od 259,06333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2025. godine, pa do isplate,
- za juni 2025. godine iznos od 96,813333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2025. godine, pa do isplate,
- za juli 2025. godine iznos od 262,42333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2025. godine, pa do isplate,
- za septembar 2025. godine iznos od 182,48333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2025. godine, pa do isplate,
- za oktobar 2025. godine iznos od 44,516667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2025. godine, pa do isplate,
- za novembar 2025. godine iznos od 85,076667 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2026. godine, pa do isplate,

- za decembar 2025. godine iznos od 466,24333 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2026. godine, pa do isplate,

kao i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka, sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostepene presude, pa do isplate, a sve u roku od 15 dana od dana presuđenja.

Punomoćnik tuženog nije prigovarao izvršenom preinačenju, uz konstataciju da i preinačeni tužbeni zahtjev tuženi osporava iz svih razloga iz kojih osporava osnovanost tužbe, s tim u vezi sud je dozvolio predloženu preinaku u skladu sa članom 57. stav 4. Zakona o parničnom postupku F BiH (Službene novine F BiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 : u daljem tekstu ZPP).

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno u skladu sa odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku F BiH, sud je donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

U konkretnoj pravnoj stvari tužitelj potražuje naknadu štete – rentu u vidu razlike u plaći koju bi ostvarivao da nije došlo do povrede na radu za koju je odgovoran tuženi, na radnom mjestu „Prvog kopača“, jer mu tuženi ne isplaćuje naknadu u iznosima koji mu pripadaju, odnosno koje iznose ostvaruju uporedni radnici na radnom mjestu „I kopača“ i to uporedni radnici B. S., B. Š. i J. A..

Tokom postupka je kao nesporno utvrđeno da je tužitelja dana 01.10.2012.godine radeći na poslovima i radnim zadacima “II kopača na održavanju i provjetravanju jamskih prostorija” doživio povredu na radu za koju povredu je utvrđena odgovornost tuženog, kao i da je tuženi obavezan da mu na ime naknade nematerijalne štete zbog povrede na radu isplati novčani iznos od 17.020,00 KM, koju činjenicu su stranke učinile nespornim, s tim da je na navedenu okolnost tužitelj izveo dokaz i to presudu Općinskog suda u Banovićima broj 127 0 Rs 055886 14 Rs od 19.04.2016. godine, potvrđena presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj: 127 0 Rs 055886 16 Rsž od 13.02.2020. godine, nadalje je kao nesporno utvrđeno da bi tužitelj napredovao u smislu radnopravnog statusa, do radnog mjesta “I kopača”, koju činjenicu potvrđuje uvid u presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj: 127 0 Rs 065070 19 Rsž od 21.06.2021. godine pa je navedenom odlukom tuženi obavezan da tužitelju isplati naknadu štete (rente) radi manje place koju ostvaruje na drugom radnom mjestu usljed povređivanja na radu i gubitka radne sposobnosti za period od 01.05.2015. godine zaključno sa 2017. godinom u visni od 3.507,24 KM.

Iz presude broj: 127 0 Rs 079709 23 Rs od 15.03.2024. godine u bitnome proizilazi da je obavezan tuženi da tužitelju na ime materijalnog obeštećenja(rente), radi manje place koju ostvaruje na drugom radom mjestu uslijed povrijeđivanja na radi i gubitka radne sposobnosti isplati ukupan iznos od 908,58 KM, sa taksativno nabrojanim pojedinačnim mjesečnim iznosima, i sa naznakom datuma dospijeća, od kada je tužitelju dosuđena naknada.

Iz presude Općinskog suda u Banovićima broj: 127 0 Rs 065070 16 Rs od 28.01.2019. godine, preinačena presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj: 127 0 Rs 065070 19 Rsž od 21.06.2021. godine, proizilazi da je istom utvrđeno da bi tužitelj da nije doživio povredu na radu, za koju je odgovoran tuženi, napredovao u poslu do radnog mjesta “I kopača” pa je tuženi obavezan da tužitelju isplati naknadu štete (rente) radi manje place koju ostvaruje na drugom radnom mjestu

usljed povređivanja na radu i gubitka radne sposobnosti za period od 01.05.2015. godine zaključno sa 2017. godinom u visini od 3.507,24 KM.

Tokom postupka između parničnih stranaka nije bilo sporno da je tužitelj uposlenik tuženog od 1999. godine, da je doživio povredu na radu, da je pravosnažnom presudom Općinskog suda u Banovićima br. 127 0 Rs 055886 14 Rs utvrđena odgovornost tuženog za povredu, da je tužitelj proglašen invalidom II kategorije, da je Presudom ovog suda br. 127 0 Rs 065070 16 Rs utvrđeno da bi tužitelj da nije doživio povredu na radu napredovao do „I kopača“, da mu je po tom osnovu isplaćena renta po pravomoćnoj presudi ovog suda br. 127 0 Rs 077691 21 Rs u ukupnom iznosu od 6.976,497 KM, kao prvom kopaču.

Dakle, nesporan je osnov tužbenog zahtjeva, odnosno nesporno je da je tuženi dužan isplaćivati tužitelju kao invalidu II kategorije, razliku između plaće koju je ostvarivao prije povređivanja i nastanka invalidnosti, koji osnov je utvrđen presudom ovog suda broj: 127 0 Rs 055886 14 Rs od 19.04.2016. godine, potvrđena presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj: 127 0 Rs 055886 16 Rsž od 13.02.2020. godine, za radno mjesto „I kopača“.

Sporna je visina tužbenog zahtjeva.

Tuženi tokom postupka iznosi stajalište da tužitelju isplaćuje razliku u plaći, kao invalidu druge kategorije, odnosno da mu je isplaćena razlika u plaći za utuženi period u visini koja mu i pripada, kao i da je više uplaćeno u iznosu od 389,14 KM, te s tim u vezi tuženi predlaže da sud odbije postavljeni tužbeni zahtjev kao neosnovan, a sve temeljem člana 195. stav 2. ZOO FBiH/RS.

S druge strane, tužitelj ističe da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan, da tuženi ne isplaćuje razliku plaće u visini koja tužitelju pripada, odnosno koju bi ostvario na poslovima i radnim zadacima „I kopača“.

Na okolnosti visine štete zbog manje obračunate plaće i izgubljene zarade izveden je dokaz vještačenja po vještaku Berkovac Nevresi iz Kladnja. Iz pismenog nalaza i mišljenja vještaka od 25.03.2026. godine slijedi da je isti sačinjen na osnovu materijalnih dokaza u spisu i dokaza pribavljenih od strane tuženog, da je vještakinja izvršila obračun razlike plaća tužitelja, u odnosu na uporedne radnike i to B. S., B. Š. i A. J..

Vještak je utvrdila da je tužitelj uposlenik tuženog od 1999. godine, kada je započeo rad na poslovima NK radnika do 2000.godine, da je po Ugovorima o radu od 2000. do 2008. godine obavljao poslove i radne zadatke na radnom mjestu „Utovarač u jami i radnik na provjetravanju – kopač“, da je prema Ugovoru o radu od 27.09.2010. godine raspoređen na poslove i radne zadatke „Drugi kopač na održavanju jamskih prostorija – provjetravanju“, da je 01.10.2012. godine doživio nesreću na radu, da mu je zbog zadobijenih povreda utvrđena invalidnost II kategorije – pravo na zaposlenje na drugom odgovarajućem poslu, pravo na odgovarajuću naknadu plaće počev od 12.09.2013. godine, da je presudom Općinskog suda u Banovićima broj: 127 0 Rs 055886 14 Rs od 19.04.2016. godine, utvrđena odgovornost tuženog, kao i da je tuženi obavezan na naknadu nematerijalne štete, da nije utvrđen bilo kakav doprinos tužitelja štetnom događaju, da je tuženi ispunio svoju obavezu po presudi, da je tuženi utvrdio tužitelju novčani iznos na ime naknade razlike u plaći po odredbama Zakona o PIO s obzirom da je proglašen invalidom II kategorije,

kao i da je tužitelju nepravosnažnom presudom Općinskog suda u Banovićima broj: 127 0 Rs 079709 23 Rs, za period od 01.04.200. do 30.06.2023. godine dosuđeno materijalno obeštećenje.

Nadalje vještakinja je navela i to da je Rješenjem Federalnog zavoda za PIO Mostar broj: … od 26.09.2013. godine tužitelju utvrđeno promijenjena radna sposobnost za obavljanje poslova na radnom mjestu „II kopač na održavanju jamskih prostorija i provjetravanju“, u rudniku „Podzemna eksploatacija uglja“, kao i da je tužitelj na osnovu ugovora o radu broj: … od 30.05.2018. godine, prije nastupanja promijenjene radne sposobnosti bio zaposlen na radnom mjestu „II kopač na održavanju jamskih prostorija i provjetravanju“, u rudniku „Podzemna eksploatacija uglja“, s tim da je poslije nastupanja promijenjene radne sposobnosti isti raspoređen na radno mjesto „Domar“ u rudniku „Podzemna eksploatacija uglja“, kao i da je tuženi po tom osnovu donio vansudsku nagodbu broj: … od 28.02.2023. godine, kojim aktom se tužitelju priznaje pravo na rentu od 01.11.2022. godine u iznosu od 231,06 KM, tako da je tuženi za period od 01.04.2022. godine do 31.10.2022. godine, tužitelju isplatio iznos od 1.617,47 KM dana 14.03.2023. godine, i to na ime neisplaćene rente, kao i da je po navedenoj nagodbi vršio isplatu tužitelju svaki mjesec redovno.

Vještakinja je u nalazu konstatovala da je po prijedlogu punomoćnika tužitelja za period od 01.07.2023. godine do 31.12.2025. godine, koristila ugovore uporednih radnika i to Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: … od 05.06.2018. godine, za uporednog radnika B. Š. koji je raspoređen na radno mjesto „ I kopač na pripremanju i dobivanju uglja“, Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: … od 05.06.2018. godine, za uporednog radnika B. S. koji je raspoređen na radno mjesto „ I kopač na pripremanju i dobivanju uglja“, Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: … od 05.06.2018. godine, za uporednog radnika A. J. koji je raspoređen na radno mjesto „ I kopač na pripremanju i dobivanju uglja“.

U obrazloženju nalaza i mišljenja vještakinja konstatuje da je u koloni jedan tabele prikazana godina za koju se daju podatci, da je u koloni dva prikazan mjesec za koji se daju podatci, da je u koloni tri prikazana isplaćena plata tužitelju, da je u koloni tri prikazana plata tužitelja i to umanjena za 100,00 KM, (koja isplata je izvršena na temelju novčanih odluka za 2025. godinu), da je u koloni četiri prikazana isplaćena plata za uporednog radnika B. S. (umanjena za iznos na ime paušala čete od 435,00 KM, za 2023. godinu, kao i za 2024. godinu u iznosu od 954,60KM), konstatujući i to da je uvidom u M4 obrazac vještakinja ustanovila da je uporedni radnik B. S. u 2025. godini, od ostvarenih 2.088 sati imao bolovanja preko 42 dana i 40 sati, ukupno 1.944 sati bolovanja, a što je 93% ukupnog fonda sati. Vještakinja konstatuje da je i za uporednog radnika B. Š., na temelju dokumentaciju koju ju je dostavio tuženi, konstatovala ukupnu zaradu ovog uporednog radnika, a koja je umanjena za iznos na ime paušala čete u visini od 1.172,15 KM, kao i na ime isplata po novčanim odlukama u visini od 250,00 KM, da je u koloni pet prikazana isplaćena plaća uporednom radniku B. Š. (umanjena za iznos na ime paušala čete u visini od 505,00 KM, za 2023.godinu, umanjena za iznos na ime paušala čete u visini od 1.157,40 KM za 2024.godinu, kao i u visini od 1.172,15 KM, za 2025.godinu, kao i po novčanim odlukama za 2025.godinu u iznosu od 250,00 KM), dok je u koloni šest prikazana isplaćena plaća uporednom radniku A. J. (umanjena za iznos na ime paušala čete u visini od 527,20 KM, za 2023.godinu, umanjena za iznos na ime paušala čete u visini od 1.223,83 KM za 2024.godinu, kao i u visini od 1.147,80 KM, za 2025.godinu, kao i po novčanim odlukama za 2025.godinu u iznosu od 100,00 KM), da je u koloni sedam prikazana prosječna plata uporednih radnika, korištenjem metodologije zbira iznosa koji su sadržani u kolonama 4,5. i 6., a zatim konačan iznos dijeleći sa 3, da je u koloni osam prikazana razlika između isplaćene plate tužitelja i prosječne plate uporednih radnija B. S., B. Š. i A. J. na mjesečnom nivou, da je u koloni devet prikazana isplaćena renta od strane tuženog,

a koja iznosi 1.386,36 KM, za 2023.godinu, 2.772,72 KM, za 2024.godinu i 2.772,72 za 2025.godinu, da je u koloni deset prikazana razlika manje isplaćene plate tužitelja i prosječne plate uporednih radnika B. S., B. Š. i A. J., na mjesečnom nivou, a nakon isplaćene rente od strane tuženog, da je u koloni jedanaest prikazana razlika više isplaćenih sredstava u odnosu na isplaćenu platu tužitelja u komparaciji sa prosječnom platom uporednih radnika koji su naprijed navedeni, i to na mjesečnom nivou, a nakon što je tuženi isplatio isplatu rente tužitelju. U konačnici vještakinja je izrazila mišljenje da razlika plate koju je primio tužitelj i prosjeka plata koje su primili uporedni radnici B. S., B. Š. i A. J., za period od 01.07.2023. godine do 31.12.2025. godine, kada se samo saberu pozivne razlike iznose 4.142,37 KM, dok ukoliko se od tog iznosa oduzmu mjesečni periodi u kojima je tuženi po ovom osnovu tužitelju doznačio više sredstava (u ukupnom iznosu od 389,14 KM i to za mjesece IX, XI, XII. 2023. godine, II, VIII i X 2024.godine, V, VIII 2025.godine), odnosno u prebijanom stanju tuženi tužitelju duguje iznos od 3.752,99 KM, i to sa taksativno navedenim mjesečnim iznosima kako je to vještakinja prikazala u tabeli na strani osam pismenog nalaza i mišljenja, a koji su u potpunosti identični iznosima nabrojanim po dospjeću u izreci ove presude.

Provedeno vještačenje po vještaku ekonomske struke sud je u cijelosti prihvatio, obzirom da je vještak izvršio vještačenje u skladu sa pravilima struke i isti je objektivan, osobito cijeneći da stranke nisu prigovarale izvedenom dokazu.

Trijažom dokazne građe sud je stava da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, a sve na temelju člana 195. stav 1., a u vezi sa stavom 2. Zakona o obligacionim odnosima FBiH/RS, koja odredba naglašava da ko drugome nanese tjelesnu povredu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove oko liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, kao i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja, dok je odredbom stave 2. određeno da ako povrijeđeni zbog potpune ili djelimične nesposobnosti za rad gubi zaradu, ili su mu potrebe trajno povećane, ili su mogućnosti njegovog daljeg razvijanja i napredovanja uništene ili smanjene, odgovorno lice dužno je plaćati povrijeđenom određenu novčanu rentu kao naknadu za tu štetu, te kako su stranke tokom postupka pravni osnov preinačenog tužbenog zahtjeva učinile nespornim, uvažavajući činjenicu da je tužitelj tokom postupka dokazao i da je visina razlike nakande plate a koju bi isti ostvarivao, da se nije desila povreda, za koju je je pravosnažno utvrđeno da je krivac tuženi u visini od 4.142, 37 KM, s tim da je tuženi po navedenom osnovu izvršio uplatu iznosa od 389,14 KM, dok u tom smislu sud nije dozvolio prijeboj ili kompenzaciju, primjenom člana 341. Zakona o obligacionim odnosima FBiH/RS, a koja odredba propisuje slučajeve kada je preboj potraživanja isključen, tako da je propisano da prebojem ne može prestati: 1) potraživanje koje se ne može zaplijeniti, 2) potraživanje stvari ili vrijednosti stvari koje su dužniku bile date na čuanje ili na posudbu ili koje je dužni uzeo besprvno ili ih bespravno zadržao; 3) potraživanje nastalo namjernim uzrokovanjem štete; 4) potraživanje naknade štete nanesene oštećenjem zdravlja ili uzrokovanjem smrti i 5) potraživanje koje potječe iz zakonske obaveze izdržavanja.(Presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 127 0 Rs 078685 23 Rsž od 15.05.2024. godine)
Slijedom naprijed istaknutog sud je stava da je preinačeni tužbeni zahtjev tužitelja, osnovan pa je i obavezao tuženog da tužitelju na ime naknade štete zbog manje obračunate plaće u odnosu na obračunatu i isplaćenu plaću uporednih zaposlenika na poslovima „Prvog kopača“ isplati ukupan iznos od 4.142,10 KM za utuženi period 01.07.2023. do 31.12.2025. godine u mjesečnim iznosima, koji su bliže navedeni u izreci presude, koju visinu je utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja vještaka ekonomsko finansijske struke (prilog broj 1. kolona 10), sve temeljem odredbe čl. 195. Zakona o obligacionim odnosima.

Sud je tužitelju na dosuđene plaće dosudio i zakonske zatezne kamate shodno odredbi čl. 277. Zakona o obligacionim odnosima i čl. 324. Zakona o obligacionim odnosima, po dospjelosti svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa.

Pri donošenju odluke, sud je cijenio i ostale materijalne dokaze koji su bez uticaja na drugačiju odluku suda.

Bez uticaja je na drugačije odlučivanje ovog suda pozivanje tuženog da je tužitelju isplaćen veći iznos rente u iznosu od 389,14 KM(bez prebijanja), kao i pozivanje tuženog na stav izražen Presudom Kantonalnog suda u Tuzli br. 127 0 Rs 079709 24 Rsž, a koja odluka je potvrđena od strane Vrhovnog suda Federacije BiH, obzirom da se u konkretnome radi o bitno drugačijoj pravnoj situaciji, gdje se prema rezultatima raspravljanja može zaključiti da je u tom konkretnom predmetu dokazano da je tuženi i prije utuženja izmirio sporno potraživanje prema tužitelju, prema kojim rezultatima raspravljanja je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan u cijelosti.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio na osnovu odredbe člana 383, 386. stav 1. u vezi sa članom 396. i člana 387. ZPP-a, člana 12.i 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Službene novine FBiH, broj 22/04 i 24/04) i odredaba 15. i 16. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 43/2025 od 11.06.2025g.), te imajući u vidu označenu vrijednost predmeta spora od 1.000,00 KM.

Troškovi parničnog postupka se shodno opredjeljenju tužitelja sastoje od troškova na ime sastava tužbe od 19.02.2025. godine u iznosu od 240,00 KM, na ime pristupa i zastupanja na pripremnom ročištu od 12.02.2026. godine iznos od 520,00 KM, na ime pristupa i zastupanja na ročištu za glavnu raspravu od 21.04.2026. godine u iznosu od 520,00 KM, troškovi na ime predujma vještačenja u iznosu od 500,00 KM, a što ukupno iznosi 1.780,00 KM.

Cijeneći da je tužitelj u cijelosti uspio u parnici to je sud obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.780,00 KM, sve sa zakonskom zateznom kamatom u skladu sa članom 277. ZOO počev od 20.05.2026. godine.

S U D I J A
Sanela Čajić

Pouka o pravnom lijeku:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Tuzla u roku od 15 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi ovom sudu u 3 (tri) istovjetna primjerka.